

Sygn. akt D - 20 /15

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO W G [REDACTED]

Dnia 08.02.2016 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny w G [REDACTED] w składzie:

Przewodniczący: Lidia Grzechowiak
Członkowie: Joanna Gibas – Kobierecka
Grażyna Gliniewicz
Protokolant: Dominika Wesołowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w G [REDACTED] Anny Stempniewicz – Czarnieckiej po rozpoznaniu w dniu 08.02.2016r. sprawy K [REDACTED] C [REDACTED] syna K [REDACTED] urodzonego [REDACTED], obwinionego o to, że:

1. będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G [REDACTED] w okresie od [REDACTED] r. do [REDACTED] r. w [REDACTED] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [REDACTED], a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [REDACTED] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G [REDACTED], pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) i art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,
2. będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G [REDACTED] w okresie od [REDACTED] r. do [REDACTED] r. w [REDACTED] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [REDACTED], a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [REDACTED] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G [REDACTED], pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca

1982r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) i art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

3. będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G[REDAKOWANE] w okresie od [REDAKOWANE] r. do [REDAKOWANE] r. w G[REDAKOWANE] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [REDAKOWANE], a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [REDAKOWANE] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G[REDAKOWANE], pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego tj. dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) i art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

4. będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G[REDAKOWANE] w okresie od [REDAKOWANE] r. do [REDAKOWANE] r. w G[REDAKOWANE] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [REDAKOWANE], a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [REDAKOWANE] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G[REDAKOWANE] pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 1059 ze zm.) i art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

UZNAJE OBWIONIONEGO WINNYM

przypisanych mu czynów, co stanowi popełnienie przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. 2002r., Nr 123, poz. 1059 ze zm.) w zw. z art. 1 i 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 oraz art. 70⁶ w/w ustawy o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w G[REDAKOWANE]

- I. - za czyn opisany w pkt 1) wymierza karę dyscyplinarną: **nagany;**
- za czyn opisany w pkt 2) wymierza karę dyscyplinarną: **nagany;**
- za czyn opisany w pkt 3) wymierza karę dyscyplinarną: **nagany;**

- za czyn opisany w pkt 4) wymierza karę dyscyplinarną: **nagany**.

II. zasądza od obwinionego radcy prawnego K [REDACTED] C [REDACTED] na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED] kwotę **1194,10,-zł**

(słownie: jeden tysiąc sto dziewięćdziesiąt cztery 10/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Członkowie

/-/ Grażyna Gliniewicz

/-/ Joanna Gibas - Kobierecka

Przewodniczący

/-/ Lidia Grzechowiak

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Sygn. akt D – 20/15

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 29 lutego 2012r. Prezes Stałego Sądu Arbitrażowego przy OIRP w G[redacted] zawiadomił Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w G[redacted] o podejrzeniu popełnienia przewinień dyscyplinarnych przez radcę prawnego K[redacted] C[redacted], polegających na niesumienności i niestaranności w wypełnianiu zadań Arbitra tegoż Sądu, tj. rażącem naruszaniu terminów przewidzianych do sporządzenia uzasadnień orzeczeń w sprawach przydzielonych mu do jednoosobowego rozpoznania, a ponadto przetrzymywaniu dokumentacji dot. tych spraw (karta akt 1 – 7). Rzecznik Dyscyplinarny Anna Stempniewicz – Czarnańska w wyniku przeprowadzonego dochodzenia ustalił, iż obwiniony został skreślony z listy arbitrów SSA uchwałą Kolegium Arbitrów z dnia 27 września 2011r. słuchany w charakterze świadka, Przewodniczący SSA wielokrotnie wzywał obwinionego do zwrotu akt. Wezwania kierowane były do obwinionego zarówno na piśmie, jak i w rozmowach telefonicznych. Obwiniony zawsze obiecywał zwrot akt. Część z nich zwrócił, zalegał nadal ze zwrotem kilku spraw. (karta 8 - 11 akt). Radca prawny pomimo zobowiązania do zdania akt wraz z uzasadnieniem, nie wywiązał się po raz kolejny z ciężącego na nim obowiązku.

W konsekwencji, w wyniku przeprowadzonego postępowania, Rzecznik Dyscyplinarny uznając, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wypełnia znamiona popełnienia przewinienia dyscyplinarnego unormowanego w Kodeksie Etyki Radców Prawnych i ustawie o radcach prawnych, pismem z dnia 08 lutego 2013r. wniósł do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy OIRP w G[redacted] Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego K[redacted] C[redacted] (karta 33 - 35 akt). Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w G[redacted] w przedmiotowej sprawie przeprowadził w dniu 28.05.2013r., rozprawę. Na rozprawę tę Obwiniony nie stawił się, prawidłowo zawiadomiony.

Orzeczeniem z dnia 28 maja 2013 r. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w G[redacted] uznał radcę prawnego K[redacted] C[redacted] za winnego popełnienia czynów polegających na tym, że:

1) będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G[redacted] w okresie od [redacted] r. do [redacted] r. w G[redacted] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [redacted] a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [redacted] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G[redacted], pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (dalej jako: URP) i art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej jako: KERP), stanowiącego załącznik do Uchwały nr 5/2007 VIII Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 10 listopada 2007 roku (dalej jako: KERP)

2) będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G[redacted] w okresie od [redacted] r. do [redacted] r. w G[redacted] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [redacted] a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [redacted] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G[redacted] pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i ust. 2 URP i art. 1, art. 49 KERP,

3) będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G[redacted] w okresie od [redacted] r. do [redacted] r. w G[redacted] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie sygn. [redacted] a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [redacted] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu/przy OIRP w G[redacted] pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i ust. 2 URP i art. 1, art. 49 KERP,

4) będąc arbitrem Stałego Sądu Arbitrażowego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w G[redacted] w okresie od [redacted] r. do [redacted] r. w G[redacted] nie sporządził uzasadnienia orzeczenia w sprawie o sygn. [redacted] a także następnie (i nadal) nie zwrócił akt sprawy [redacted] Stałemu Sądowi Arbitrażowemu przy OIRP w G[redacted] pomimo wezwań Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego, tj. przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 i ust. 2 URP i art. 1, art. 49 KERP;

i za te czyny wymierzył cztery kary dyscyplinarne w postaci 3 lat zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego wraz z karą dodatkową zakazu wykonywania patronatu na 10 lat. Ponadto Sąd obciążył obwinionego kosztami postępowania w kwocie 1178,50 zł.

Uzasadniając wydane orzeczenie Sąd I instancji wskazał, iż sam obwiniony - słuchany w charakterze świadka w postępowaniu przygotowawczym zeznał, iż zalega z wieloma sprawami, w których powinien sporządzić uzasadnienia do wyroku - Sądu Polubownego przy OIRP w G[redacted]. Sprawy te były rozpatrywane w latach 2006-2011, a na dzień składania zeznań pozostały 4 sprawy zaległe o sygn. Akt: [redacted], [redacted] oraz [redacted]. Jako powód zaległości obwiniony podał kłopoty zdrowotne oraz rodzinne. Wobec niestawiennictwa obwinionego na rozprawie w dniu 28 maja 2013 r., Sąd I instancji rozpoznał sprawę pod nieobecność obwinionego na zasadzie art. 377 § 3 kpk, mając na uwadze brak usprawiedliwienia nieobecności oraz niekwestionowanie przez obwinionego stanu faktycznego ustalonego przez rzecznika.

Od wydanego w I instancji orzeczenia odwołanie złożył obwiniony. Jako że odwołanie wpłynęło po terminie, złożony został także wniosek o przywrócenie terminu. Postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 r. OSD OIRP w G[redacted] przywrócił termin do złożenia odwołania od orzeczenia OSD OIRP w G[redacted] z dnia 28 maja 2013 r.

Obwiniony zaskarżył na korzyść całość orzeczenia. Choć brak jest precyzyjnie sformułowanych zarzutów, jak również zakresu zaskarżenia, to jednak nie ulega wątpliwości (zważywszy choćby na treść wniosku odwoławczego oraz treść pierwszego akapitu uzasadnienia), iż odwołanie dotyczy zarówno winy, jak i orzeczonych kar. Brak precyzyjnie sformułowanych zarzutów obwiniony tłumaczył w odwołaniu faktem jego złożenia bez możliwości uprzedniego zapoznania się z treścią skarżonego orzeczenia. *Gros* uzasadnienia odwołania skupia się na sytuacji rodzinnej i ekonomicznej obwinionego.

Obwiniony wziął udział w rozprawie przed WSD, oświadczając przy tym, iż nie sporządził uzasadnień w sprawach, których dotyczy postępowanie, ale też - iż nie pamięta, czy w tych sprawach był arbitrem. R. pr. K. C. wniósł o uniewinnienie, ewentualnie o uznanie przedawnienia karalności lub złagodzenie kary tak, aby mógł dalej wykonywać zawód.

Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że skarżone orzeczenie zostało wydane z naruszeniem prawa do obrony obwinionego. Zdaniem Sądu w aktach brak jest dowodu doręczenia obwinionemu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, co winien był wziąć pod uwagę Sąd I instancji oceniając konieczność wzięcia przez obwinionego udziału w rozprawie. OSD OIRP w G. uznał co prawda prawidłowo, iż obwiniony został o terminie rozprawy powiadomiony prawidłowo (zawiadomienie odebrała w dn. 18 IV 2013 r. małżonka obwinionego - E. C., k.77v), jednakże wątpliwości rodzi skorzystanie z uprawnień określonych w art. 377 § 3 KPK w zw. z art. 74[1] URP w sytuacji, gdy wyjaśnienia obwinionego stały się kluczowym dowodem w sprawie. Wyjaśnień takich obwiniony nie złożył, w postępowaniu przygotowawczym występował bowiem w charakterze świadka. Niezbędność obecności świadka na rozprawie (art. 377 § 3 KPK) wynikała z obowiązku przeprowadzenia dowodu z wyjaśnień obwinionego, dla którego była to pierwsza szansa na skorzystanie z uprawnień procesowych. Zdaniem Sądu, zaskarżone orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w G. zostało wydane przedwcześnie. Sąd uznał bowiem, iż stan faktyczny sprawy jest bezsporny, bo przyznany przez obwinionego w trakcie postępowania przygotowawczego, ale w ten sposób, że obwiniony ustali, gdzie się te akta znajdują. (k.30). Nie można również bierności procesowej obwinionego na etapie postępowania przygotowawczego jak i pierwszoinstancyjnego, interpretować jako przyznanie się do zarzucanych czynów, gdyż stało by to w sprzeczności z zasadą domniemania niewinności (art. 5 § 1 KPK w zw. z art. 74[1] UPR) oraz przerzucaniem ciężaru dowodzenia niewinności na obwinionego, wbrew obowiązkowi inicjatywy dowodowej spoczywającej na organach postępowania.

W rozpatrywanej sprawie Sąd wydał orzeczenie kasatoryjne, przekazując sprawę do ponownego rozpoznania przez OSD OIRP w G.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy OIRP w G. w przedmiotowej sprawie z wniosku Prezesa Stałego Sądu Arbitrażowego przy OIRP w G. przeciwko radcy prawnemu K. C. przeprowadził w dniach 07.12.2015r. oraz 08.02.2016r. - rozprawy. Na obydwu rozprawach stawiał się obwiniony K. C., Prezes Stałego Sądu Arbitrażowego T. B. Rzecznik Dyscyplinarny A. - Obwiniony potwierdził niezwrócenie czterech sztuk akt do Sądu Arbitrażowego. Na rozprawie w dniu 08.02.2016r. włączono do akt sprawy II tomy repertoriów spraw Stałego Sądu Polubownego przy OIRP w G. za rok od nr do , rok od nr do , oraz rok od nr do , rok od nr do nr . Prezes Sądu stwierdził, że w sprawach o sygn. akt oraz

zostały odtworzone. Wyroki z odtworzonych akt zapadły na przestrzeni lat , przy tych samych sygn. akt, oraz innych składach orzekających.

W kwestii zarzutu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego dot. „braku dowodu doręczenia obwinionemu postanowienia o przedstawieniu zarzutów, co winien był wziąć pod uwagę Sąd I instancji oceniając konieczność wzięcia przez obwinionego udziału w rozprawie”, to tut. Sąd zauważa, że przedmiotowe postanowienie o przedstawieniu zarzutów zostało jako załącznik do Wezwania Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 10.09.2012r. przesłane na adres obwinionego, ZPO 11.09.2012r. (K. akt 2 i 36).

Rzecznik Dyscyplinarny co do zakresu kary zmodyfikował swój wniosek i wniosł na rozprawie w dniu 08.02.2016r. o orzeczenie kary nagany we wszystkich zarzutach.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po zapoznaniu się na rozprawie z zebrany w sprawie materiałem dowodowym stwierdził, iż okoliczności popełnienia przewinienia nie budzą wątpliwości, czyny przypisane Obwinionemu zostały dokładnie sprecyzowane w zakresie czasu ich popełnienia, a Obwiniony przyznał się do popełnienia przewinień.

Sąd uznał Obwinionego radcę prawnego za winnego zarzuconych mu czynów.

Radca prawny wykonuje zawód zaufania publicznego, przyjmując na siebie szereg obowiązków i powinności wynikających z istoty zawodu i jego specyfiki. Zachowanie radcy prawnego stanowi naruszenie zasad etyki zawodowej co zrodziło konsekwencje zakwalifikowania Jego zachowania w kategoriach deliktu rodzącego odpowiedzialność dyscyplinarną.

Sąd stwierdził, iż formułowane przez Wnioskodawcy pod adresem radcy prawnego zarzuty zawarte we Wniosku są zasadne, albowiem opisany wyżej stan faktyczny sprawy związanej z wniesioną przez Wnioskodawcę wnioskiem daje podstawy do przyjęcia, iż radca prawny dopuścił się czynów zawierających znamiona przewinień dyscyplinarnych określonych w ustawie o radcach prawnych oraz Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Powinnością radcy prawnego zapisaną w art. 6; 27, 6; 30 i 31 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest wykonywanie czynności zawodowych zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością oraz dbanie o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych.

Jeżeli chodzi o przyjętą we wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego kwalifikację prawną czynu przypisanego Obwinionemu radcy prawnemu Sąd – przychylił się do wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego – i zmienił kwalifikację prawną przewinienia radcy prawnego uznając, iż popełnił On przewinienie z art. 64 ust.1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Stan faktyczny przedmiotowego przewinienia dyscyplinarnego polega na naruszeniu przepisów prawa art. 64 ust. 1 i 2. Obwiniony zachowaniem swym naruszył również przepisy art. 1, art. 49 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Przyjmując za obwinieniem kwalifikację tego czynu z art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wymierzył karę nagany za każdy z czterech zarzutów. Wymierzona kara jest adekwatna do rodzaju i zakresu przewinienia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał Obwinionego K [REDAKTOWANO] C [REDAKTOWANO] winnym popełnienia zarzucanych mu czynów przyjmując, iż działał on świadomie, bez należytej staranności. Od radcy prawnego wymaga się szczególnej dbałości o przestrzeganie litery prawa i rzetelności w wykonywaniu obowiązków. Niestety Obwiniony swoimi czynami nie spełnił tych przesłanek. Stąd wymierzona kara w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy i będzie ostrzeżeniem przed popełnieniem następnych tego typu przewinień dyscyplinarnych.

Mając na uwadze powyższe, Obwiniony naruszył nie tylko przepisy ustawy o radcach prawnych, ale również Kodeksu Zasad Etyki.

W konsekwencji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku: uznał Obwinionego K [REDAKTOWANO] C [REDAKTOWANO] winnym popełnienia przewinień dyscyplinarnych wskazanych w sentencji przedmiotowego orzeczenia i kosztami postępowania obciążył Obwinionego. O kosztach orzeczono zgodnie z art. 70(6) ustawy o radcach prawnych, zaliczając do nich wydatki poniesione przez OIRP w G [REDAKTOWANO] w niniejszej sprawie.

POUCZENIE: Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom i Ministrowi Sprawiedliwości prawo wniesienia odwołania do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie, za pośrednictwem tutaj Sądu, w terminie 14 dni od otrzymania orzeczenia z uzasadnieniem. Odwołanie należy złożyć wraz z odpisami dla każdej ze stron postępowania.

Przewodniczący

/-/ Lidia Grzechowiak

Członkowie

/-/ Grażyna Gliniewicz

/-/ Joanna Gibas - Kobierecka

